

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Ndc/2/2017
Identifikačné číslo spisu:	7115226033
Dátum vydania rozhodnutia:	29.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7115226033.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a členov senátu JUDr. Soni Mesiarkinovej a JUDr. Mariána Sluka, PhD., vo veci výkonu rozhodnutia oprávneného V. H. G., bývajúceho v G. zastúpeného JUDr. Jolanou Fuchsovou, advokátkou v Košiciach, Štúrova 20, proti povinnej Ing. O. W., bývajúcej v G., zastúpenej JUDr. Ivetou Rajťákovou, advokátkou v Košiciach, Štúrova 20, o výkon rozhodnutia vo veci maloletého U. V. W., zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom v Košiciach, Staničné námestie 9, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 11 Em/5/2015, o návrhu povinnej na prikázanie veci Okresnému súdu Prešov z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 11 Em/5/2015 Okresnému súdu Prešov nevyhovuje.

Odôvodnenie

1. V konaní o výkon rozhodnutia - uznesenia Krajského súdu v Košiciach z 18. mája 2015 sp.zn. 7CoP/125/2015, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 11 Em/5/2015 podala povinná (matka maloletého U. V. W.) návrh na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti Okresnému súdu Prešov. Uviedla, že na Okresnom súde Košice I sa vedie vo veci starostlivosti o maloletého U. V. W. viacero konaní, pod sp.zn. 21P/39/2015 konanie o úpravu výkonu rodičovských práv, pod sp.zn. 11 Em/5/2015 konanie o výkon rozhodnutia (uznesenia Krajského súdu v Košiciach z 18. mája 2015 sp.zn. 7CoP/125/2015 a pod sp.zn. 11P/64/2015 konanie o úpravu styku starej matky s maloletým. Dňa 26. septembra 2016 počas jej výsluchu v postavení svedkyne, na Okresnom riaditeľstve PZ v Košiciach, bola jej predložená listina označená ako „Rozsudok v mene Slovenskej republiky“, z ktorého vyplynulo, že ide o rozsudok Okresného súdu Košice I z 10. marca 2015 sp.zn. 21P/39/2015, ktorým súd predbežným opatrením zveril maloletého U. V. W. do osobnej starostlivosti matky (takéto rozhodnutie v predmetnej veci však doposiaľ nebolo vydané) a listina označená ako uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 18. mája 2015 označená v pravom hornom rohu každej jej strany sp.zn. 21P/39/2015 a perom dopísaná sp.zn. 7CoP/125/2015, pričom v týchto dokumentoch boli uvedené nepravdivé údaje. So zreteľom na uvedené skutočnosti podala matka maloletého (povinná) na Okresnej prokuratúre Košice I trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu podľa § 352 ods. 1, 3 Trestného zákona. Osoba, ktorá

sfaľovala a v mene Okresného súdu Košice I predložila uvedené listiny vyšetrovateľovi, je osobou, ktorá je v štátnozamestnanectve, či inom pomere k Okresnému súdu Košice I. Už v minulosti sa musela sťažnosťou, adresovanou predsedovi súdu, domáhať odstránenia prieťahov v konaní tohto súdu pri predkladaní jej odvolania voči rozhodnutiu Okresného súdu Košice I vo veci sp.zn. 21P/39/2015 o zamietnutí jej návrhu na zmenu predbežného opatrenia. Už na základe týchto informácií získaných z obsahu spisu nadobudla podozrenie, že úkony doposiaľ neidentifikovaných osôb na Okresnom súde Košice I, smerujú k sťaženiu jej prístupu k spravodlivosti a zasahujú do jej práva na spravodlivé súdne konanie a zároveň, že postup týchto osôb môže zásadným spôsobom ovplyvniť postup súdu v jej veci, keďže činnosť súdneho oddelenia, ako činnosť spočívajúca v zabezpečení chodu práce súdneho oddelenia, môže viesť (tak ako to bolo v uvedenom prípade) k tomu, že neskorým, nesprávnym, či neúplným doručovaním listín môže dôjsť k poškodeniu práva matky dieťaťa ako účastníčky konania. Rovnako za uvedených okolností nadobudla pochybnosti o tom, či obsah súdnych spisov vedených na Okresnom súde Košice I vo veci starostlivosti o maloletého U. V. je tvorený spôsobom ustanoveným Spravovacím a kancelárskym poriadkom pre súdy. Táto jej pochybnosť bola posilnená aj zistením, že napriek tomu, že vo veci sp.zn. 21 P/39/2015 boli spolu s podaním otca maloletého dieťaťa priložené aj DVD nosiče, ktoré však ani pri opakovaných nahliadnutiach jej právnej zástupkyne do spisu nepodarilo sa v tomto spise nájsť. Uvedené skutočnosti u nej vyvolali takú hlbokú nedôveru v činnosť Okresného súdu Košice I, že si nedokáže ani len predstaviť, že by tento súd v súdnych oddeleniach, ktorých chod zabezpečuje jedna a tá istá súdna tajomníčka, konal a rozhodoval. Poukázala na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. INc/72/2010 a 2 Ndc/18/2010. Dodala, že v predmetnej veci existuje dôvodná obava o tom, že výkon spravodlivosti na Okresnom súde Košice I je a v ďalšom konaní môže byť ovplyvnený v jej neprospech. Dôvody, z ktorých vychádzajú tieto obavy, spočívajú v postupe osôb pôsobiacich na Okresnom súde Košice I sídlacom v tej istej budove ako Krajský súd v Košiciach a keďže medzi osobami, predovšetkým tými, ktoré pôsobia dlhoročne na okresnom a krajskom súde existujú priateľské vzťahy, či vzťahy dlhoročnej spolupráce, nie je možné vylúčiť, že by prípadné prikázanie veci z uvedených dôvodov inému súdu v obvode Krajského súdu v Košiciach, neplnilo svoj účel. Z dôvodov uvedených vyššie navrhla prikázať vec mimo obvod Krajského súdu v Košiciach, a to Okresnému súdu Prešov z dôvodu vhodnosti.

Oprávnený (otec maloletého) s návrhom nesúhlasil a navrhol návrh povinnej (matky maloletého) na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti inému súdu odmietnuť, alternatívne toto podanie posúdiť ako oneskorenú námietku zaujatosti a na túto neprihliadnuť. Zdôraznil tiež, že podania povinnej vedú k nedôvodným prieťahom v konaní a všetky skutočnosti ňou uvádzané sa týkajú výlučne konania, ktoré je vedené na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 21 P/39/2015 a nemajú nič spoločné s konaním o výkon rozhodnutia.

Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), upravujúci konanie o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých, v § 4 oprávňuje účastníkov, ktorých účasť v konaní vyšla najavo v čase podania návrhu, vyjadriť sa k podanému návrhu na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti. Následne § 2 ods. 1 CMP odkazuje na ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v prípade, ak tento zákon (CMP) neustanovuje inak. Z toho dôvodu sa pri splnení podmienok prikázania veci inému súdu vychádza zo zákonnej úpravy uvedenej v CSP.

Podľa ustanovenia § 39 ods. 2, 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštalácie aj z dôvodu vhodnosti. O prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu (Okresnému súdu Košice I) a súdu, ktorému sa má vec prikázať (Okresnému súdu Prešov). V tomto prípade je najbližšie spoločne nadriadeným súdom Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Prikázanie (delegácia) veci z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z práva strany civilného sporového konania na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti civilného sporového konania alebo jeho zrýchlenie. Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä však osobnú, zdravotnú, sociálnu, či finančnú. Vzhľadom k charakteru delegácie ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať však aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 CSP do úvahy len vtedy, ak sú pre

to dané dôležité dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa komplexné posúdenie predmetného konania a pomeru účastníkov na oboch sporových stranách, pričom na pomery strany v spore, ktorá delegáciu navrhuje, možno prihliadnuť len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na protistranu. Pri tom všetkom treba mať na zreteli aj výnimočnosť inštitútu delegácie vecí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci z hľadiska povinnou (matkou maloletého) uvádzaných dôvodov návrhu na prikázanie veci inému súdu (Okresnému súdu Prešov) a vyššie uvedené pravidlá možnej výnimočnej zmeny miestnej príslušnosti súdu, dospel k záveru, že tieto obsahové námietky nezakladajú dôvod pre delegovanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti. Nie je ničím preukázané, že by Okresný súd Prešov prejednal vec hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie ako Okresný súd Košice I, alebo že by tu boli iné relevantné skutočnosti v zmysle uvedených predpokladov prikázania veci inému súdu tej istej inštancie podľa § 39 ods. 2 CSP. Takouto okolnosťou nemôže byť nespokojnosť účastníka s postupom a rozhodovaním sudcov vec prejednávajúceho súdu a strata dôvery postupu Okresného súdu Košice I. Povinná odôvodnila prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti tým, že vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 21P/39/2015 došlo k falšovaniu a pozmeňovaniu verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky, pričom v týchto dokumentoch boli uvedené nepravdivé údaje (trestné oznámenie podané povinnou na neznámeho páchatela, bolo uznesením Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice Staré mesto z 2. novembra 2016 č. CVS: ORP-3098/SM-KE-20146 odmietnuté č.l. 182 spisu), nepredložením spisu včas odvolaciemu súdu v dôsledku odvolania matky maloletého, chýbajúcimi DVD nosičmi predložené otcom maloletého do súdneho spisu a tiež obavou spočívajúcou v postupe osôb pôsobiacich na Okresnom súde Košice I, sídlacom v tej istej budove ako Krajský súd v Košiciach, priateľskými vzťahmi a dlhoročnou spolupracou medzi nimi. Takéto argumenty a dôvody pri posudzovaní okolností prikázania veci inému súdu z dôvodu vhodnosti však neobstoja a nevyhovujú ani účelu inštitútu na prikázanie veci (delegácie) inému súdu z dôvodu vhodnosti, a to predovšetkým zabezpečiť hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie veci. Konkrétne dôvody odôvodňujúce rýchlosť a efektívnosť konania v návrhu povinnej absentujú. Zákonná podmienka prikázania veci, ktorou je jeho vhodnosť, tak zostala nespĺnená (§ 39 ods. 2 CSP). Napokon s návrhom na delegovanie veci oprávnený nevyslovil súhlas.

Pokiaľ povinná chcela vyššie uvedeným odôvodnením svojho návrhu na prikázanie veci inému súdu naznačiť určitý (pozitívny alebo negatívny) vzťah sudcov pôsobiacich v obvode Krajského súdu v Košiciach k svojej osobe alebo k iným účastníkom konania, malatako urobiť procesným prostriedkom uvedeným v ustanoveniach § 52 a nasl. CSP, nie však návrhom na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti.

9. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že návrh povinnej na prikázanie veci zo skúmaných hľadísk presvedčivo nepreukazuje naplnenie výnimočných podmienok, ktoré by odôvodňovali delegáciu prípadu z Okresného súdu Košice I na iný súd rovnakého stupňa; preto návrhu nevyhovel.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky pri rozhodovaní o návrhu povinnej neprihliadol na závery uznesení najvyššieho súdu z 29. novembra 2010 sp.zn. 1 Nc 72/2010 a 8. septembra 2010 sp.zn. 2 Ndc 18/2010, ktoré vychádzajú zrejme z iných skutkových zistení a procesnej situácie.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.